

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาไม่เดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความตรงของไม่เดล การวัดตัวแปรแฟง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ไม่เดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายและตัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์มีดังนี้

PERC หมายถึง ตัวแปรแฟงการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับโรคเอดส์

INTEN หมายถึง ตัวแปรแฟงความตั้งใจที่จะป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัส

PREV หมายถึง ตัวแปรแฟงพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัส

ATTI หมายถึง ตัวแปรแฟงเจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัส

NORM หมายถึง ตัวแปรแฟงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

Y1 หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับความรุนแรงของโรคเอดส์

Y2 หมายถึง การรับรู้โอกาสเดี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์

Y3 หมายถึง การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัส

Y4 หมายถึง การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัส

Y5 หมายถึง ความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัส
ด้านพฤติกรรมเพศสัมพันธ์

Y6 หมายถึง ความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัส
ด้านพฤติกรรมการใช้ของมีคุณ

Y7 หมายถึง ความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัส
ด้านพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด

Y8 หมายถึง พฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสด้านการใช้ยาเสพติด

Y9 หมายถึง พฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสด้านการใช้ของมีคุณ

Y10	หมายถึง	พฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสโคโรนาเพศสัมพันธ์
X1	หมายถึง	เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสโคโรนาเพศสัมพันธ์
X2	หมายถึง	เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสโคโรนาการใช้ของมีคม
X3	หมายถึง	เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสโคโรนาการใช้ยาเสพติด
X4	หมายถึง	การคล้อยตามครอบครัว
X5	หมายถึง	การคล้อยตามเพื่อน
X6	หมายถึง	การคล้อยตามลี่อต่างๆ
N	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
SD	หมายถึง	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Skewness	หมายถึง	ค่าความเบี้ยว
Kurtosis	หมายถึง	ค่าความโถ่ง
CV	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
TE	หมายถึง	อิทธิพลรวม
IE	หมายถึง	อิทธิพลทางอ้อม
DE	หมายถึง	อิทธิพลทางตรง
Chi-squar	หมายถึง	ค่าสถิติไค-สแควร์
p	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ
df	หมายถึง	องศาอิสระ
GFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง
AGFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว
CFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ
RMSEA	หมายถึง	ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ
SRMR	หมายถึง	ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปแบบแนวมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้นำเสนอจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดและที่ตั้งของโรงเรียน เพศ ระดับชั้นเรียน อายุ ข้อมูลทั่วไป แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะต่าง ๆ

	ลักษณะ	จำนวน ($n = 800$)	ร้อยละ
1. เพศ			
ชาย		400	50
หญิง		400	50
2. ระดับชั้นเรียน			
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4		267	33.4
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5		267	33.4
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6		266	33.3
3. อายุ			
15 ปี		99	12.4
16 ปี		250	31.3
17 ปี		245	30.6
18 ปี		191	23.9
19 ปี		13	1.6
20 ปี		2	0.3
4. สภาพที่พักอาศัย			
บ้านนิตามารดา		676	84.5
บ้านญาติ		84	10.5
บ้านเพื่อน		2	0.3
หอพักหญิงล้วน/ ชายล้วน		5	0.6
หอพักร่วมชายหญิง		5	0.6
อื่น ๆ		28	3.5

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน (<i>n</i> = 800)	ร้อยละ
5. ข้อมูลกลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียน		
5.1 กลุ่มเพื่อนสนิทมีการเที่ยวกลางคืน	179	22.4
กลุ่มเพื่อนสนิทไม่มีการเที่ยวกลางคืน	621	77.6
5.2 กลุ่มเพื่อนสนิทมีการทดลองเสพสารเสพติด	82	10.3
กลุ่มเพื่อนสนิทไม่มีการทดลองเสพสารเสพติด	718	89.8
6. ข้อมูลการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน		
ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	717	89.6
เคยมีเพศสัมพันธ์	83	9.4
6.1 มีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	35	42.17
ไม่มีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	48	57.83
6.2 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 10-11 ปี	4	4.82
มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 15-17 ปี	54	65.06
มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 18-20 ปี	3	3.61
ไม่บอก	22	26.51
6.3 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรัก	58	69.88
มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพื่อน	11	13.25
มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้หญิง/ ผู้ชายอื่น	9	10.84
มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชายบริการทางเพศ	1	1.21
ไม่บอก	4	4.82

จากตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างมีนักเรียนชายและหญิงจำนวนเท่ากันคือ 400 คน คิดเป็นชาย และหญิงร้อยละ 50 แยกเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 267 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 267 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4, 33.4 และ 33.3 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนมากอายุ 16-18 ปี คิดเป็นร้อยละ 88.4 กลุ่มตัวอย่างส่วนมาก พกอาชีวบ้านบิความรدا จำนวน 676 คน คิดเป็นร้อยละ 84.5 พกอาชีวบ้านญาติ จำนวน 84 คน พกอาชีวหอพักหญิงล้วน/ ชายล้วน จำนวน 5 คน พกอาชีวหอพักร่วม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ

10.5, 0.6 และ 0.6 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีกลุ่มเพื่อนสนิทไม่เที่ยวกางคืบจำนวน 621 คน คิดเป็นร้อยละ 77.6 กลุ่มเพื่อนสนิทเที่ยวกางคืบจำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีกลุ่มเพื่อนสนิทไม่ทดลองเสพสารเสพติดจำนวน 718 คน คิดเป็นร้อยละ 89.8 มีกลุ่มเพื่อนสนิททดลองเสพสารเสพติดจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 กลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากไม่เคยมีเพศสัมพันธ์จำนวน 717 คน คิดเป็นร้อยละ 89.6 เคยมีเพศสัมพันธ์จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 ในกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์จำนวน 83 คน มีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อ มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกจำนวน 35 คน ไม่มีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 42.17 และ 57.83 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช้ถุงยางอนามัย ในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมากกว่ามีการใช้ถุงยางอนามัย ในกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 83 คน ส่วนมากมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 15-17 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 65.06 ไม่บอกข้อมูลจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 26.51 ในกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์จำนวน 83 คน ส่วนมากมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรักจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 69.88 มีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรกกับเพื่อนจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบี้ย ค่าความโถ่ และ ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกัน การติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบี้ยว ค่าความโด่ง และ
ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{x}	SD	CV	Skewness	Kurtosis
การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับโรคเอดส์					
1. การรับรู้เกี่ยวกับความรุนแรงของโรคเอดส์	4.19	.52	.1241	-.75	1.06
2. การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์	4.13	.48	.1162	-.48	.89
3. การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมป้องกัน การติดเชื้ออีชไอวี	4.15	.52	.1253	-1.05	3.22
4. การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการป้องกัน การติดเชื้ออีชไอวี	4.37	.56	.1281	-.90	.79
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง					
5. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน	2.60	.30	.1154	-.95	1.02
6. อิทธิพลจากครอบครัว	2.62	.33	.1259	-.87	.41
7. อิทธิพลจากสื่อต่างๆ	2.50	.42	.1680	-.64	.04
เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออีชไอวี					
8. เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันด้านเพศสัมพันธ์	4.16	.56	.1346	-.48	-.22
9. เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันด้านการใช้ยาเสพติด	4.19	.76	.1814	-.90	1.11
10. เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันด้านการใช้ของมีค่า	4.13	.73	.1768	-.56	-.01
ความตั้งใจที่จะป้องกันการติดเชื้ออีชไอวี					
11. ความตั้งใจที่จะป้องกันด้านเพศสัมพันธ์	4.00	.65	.1625	-.45	-.04
12. ความตั้งใจที่จะป้องกันด้านการใช้ยาเสพติด	4.65	.74	.1591	-2.57	7.18
13. ความตั้งใจที่จะป้องกันด้านการใช้ของมีค่า	4.35	.75	.1725	-1.11	1.07
พฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออีชไอวี					
14. พฤติกรรมป้องกันด้านเพศสัมพันธ์	5.44	.65	.1195	-6.33	40.10
15. พฤติกรรมป้องกันด้านการใช้ยาเสพติด	5.89	.64	.1087	-4.02	20.14
16. พฤติกรรมป้องกันด้านการใช้ของมีค่า	5.68	.69	.1215	-2.49	7.23

จากตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าความเป็น ค่าความโด่ง และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรสังเกตได้ในแต่ละกลุ่มตัวแปรแฟรง สามารถแยกพิจารณา ในแต่ละตัวแปร ได้ดังนี้

ตัวแปรแฟรงการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับโรคเอดส์ พนว่า ตัวแปรสังเกตได้การรับรู้ ความสามารถแห่งตนในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี การรับรู้เกี่ยวกับความรุนแรงของโรคเอดส์ การรับรู้ประโภชน์ของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี และการรับรู้โอกาสเดี่ยงต่อการเป็น โรคเอดส์ และมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.37, 4.19, 4.15 และ 4.13 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับ มากแสดงว่ามีการรับรู้ที่ดีและถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ โดยมีการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการ ป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีมากกว่าการรับรู้ในด้านอื่น ๆ

ตัวแปรแฟรงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง พนว่า ตัวแปรสังเกตได้การคล้อยตามครอบครัว การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน และการคล้อยตามสื่อต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 2.62, 2.60 และ 2.50 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการคล้อยตามกลุ่ม ครอบครัวและการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนใกล้เคียงกัน และมีการคล้อยตามสื่อต่าง ๆ น้อยที่สุด กลุ่มอ้างอิงทั้งหมดหันหน้าไปทางครอบครัว กลุ่มเพื่อน และสื่อต่าง ๆ ส่วนมีความสำคัญทำให้นักเรียน เกิดการคล้อยตาม ได้ทั้งหมดในเรื่องพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี

ตัวแปรแฟรงเขตติต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี พนว่า ตัวแปรสังเกตได้ เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีด้านการใช้ยาเสพติด ด้านเพศสัมพันธ์ และด้าน การใช้ของมีคม มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.19, 4.16 และ 4.13 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีใน ทุก ๆ ด้านใกล้เคียงกัน

ตัวแปรแฟรงความตั้งใจที่จะป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี พนว่า ตัวแปรสังเกตได้ความ ตั้งใจที่จะป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีด้านการใช้ยาเสพติด ด้านการใช้ของมีคม และด้านเพศสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.65, 4.35 และ 4.00 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจที่จะป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีในทุก ๆ ด้านอยู่ใน ระดับสูงและมีความตั้งใจที่จะป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีด้านการใช้ยาเสพติดมากที่สุด

ตัวแปรแฟรงพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี พนว่า ตัวแปรสังเกตได้พฤติกรรม ป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีด้านการใช้ยาเสพติด ด้านการใช้ของมีคม และด้านเพศสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ย เลขคณิตเท่ากับ 5.89, 5.68 และ 5.44 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตอนปลายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสในระดับสูงและมีพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสด้านการใช้ยาสเปรย์ถูกต้องเหมาะสมที่สุด

เมื่อพิจารณาค่าความเบี้ยน้ำค่าความโดยง่ายของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ทุกตัวแปรมีค่าความเบี้ยน้ำค่าความโดยง่ายในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ยกเว้น ตัวแปรสังเกต ได้ของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัส ที่มีค่าความเบี้ยน้ำค่าความโดยง่ายค่อนข้างสูง

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ตัวแปรสังเกต ได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดคือ ตัวแปรสังเกต ได้เขตภาคที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสด้านการใช้ยาสเปรย์มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย .1814 และตัวแปรสังเกต ได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายต่ำสุดคือ ตัวแปรสังเกต ได้พฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสด้านการใช้ยาสเปรย์มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย .1087

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เสนอเมทริกซ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต ได้ 16 ตัวแปร แสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าตีเสียส่วนต่างๆ ของพัฒนาการทางด้านความคิดความรู้ในมนตรีศึกษา

	ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9	Y10	X1	X2	X3	X4	X5	X6
Y1	1																
Y2	.410**	1															
Y3	.449***	.460**	1														
Y4	.245***	.399***	.413**	1													
Y5	.115**	.229***	.239**	.605**	1												
Y6	.272***	.339***	.344**	.391**	.421**	1											
Y7	.178***	.291***	.294**	.381**	.392**	.509**	1										
Y8	.089*	.051	.184**	.197**	.143**	.128**	.237**	1									
Y9	.046	.002	.116**	.170**	.140**	.192**	.190**	.801**	1								
Y10	-.015	.100**	.101**	.400**	.464**	.155**	.256**	.613**	.562**	1							
X1	.144**	.333**	.278**	.605**	.663**	.377**	.408**	.262**	.235**	.447**	1						
X2	.277**	.366**	.293**	.325**	.283**	.429**	.347**	.096**	.071**	.116**	.400**	1					
X3	.157**	.304**	.316**	.277**	.212**	.294**	.244**	.127**	.096**	.094**	.350**	.409**	1				
X4	-.044	.045	.099**	.398**	.475**	.145**	.210**	.242**	.251**	.516**	.485**	.119**	.030	1			
X5	.063	.071*	.162**	.357**	.344**	.242**	.186**	.179**	.260**	.327**	.413**	.157**	.163**	.387**	1		
X6	.075*	.224**	.191**	.402**	.465**	.200**	.234**	.135**	.098**	.332**	.435**	.195**	.147**	.302**	.341**	1	

** p < .01, * p < .05

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 16 ตัวแปร พนว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 จำนวน 109 คู่ และที่ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จำนวน 3 คู่ ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 8 คู่

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างตัวแปรสังเกต ได้ของตัวแปร แฟรงແตเตลตัว พนว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง .094 ถึง .801 ตัวแปรแฟรงการรับรู้ของ บุคคลเกี่ยวกับโรคเอดส์ ตัวแปรสังเกต ได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ ตัวแปรสังเกต ได้ การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ (Y2) กับตัวแปรสังเกต ได้การรับรู้ประโยชน์ของ พฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออเชิ่อไอวี (Y3) มีค่า .460 ตัวแปรแฟรงความตั้งใจที่จะป้องกันการติดเชื้อ เอชไอวี ตัวแปรสังเกต ได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ ตัวแปรสังเกต ได้ความตั้งใจที่จะ ป้องกันการติดเชื้ออเชิ่อไอวีด้านการใช้ช่องมีคิม (Y6) กับตัวแปรสังเกต ได้ความตั้งใจที่จะป้องกัน การติดเชื้ออเชิ่อไอวีด้านการใช้ยาเสพติด (Y7) มีค่า .509 ตัวแปรแฟรงพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อ เอชไอวี ตัวแปรสังเกต ได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ ตัวแปรสังเกต ได้พฤติกรรม ป้องกันการติดเชื้ออเชิ่อไอวีด้านการใช้ยาเสพติด (Y8) กับตัวแปรสังเกต ได้พฤติกรรมป้องกันการ ติดเชื้ออเชิ่อไอวีด้านการใช้ช่องมีคิม (Y9) มีค่า .801 ตัวแปรแฟรงเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมป้องกัน การติดเชื้ออเชิ่อไอวี ตัวแปรสังเกต ได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ ตัวแปรสังเกต ได้ เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออเชิ่อไอวีด้านการใช้ช่องมีคิม (X2) กับตัวแปรสังเกต ได้ เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออเชิ่อไอวีด้านการใช้ยาเสพติด (X3) มีค่า .409 ตัวแปรแฟรง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ตัวแปรสังเกต ได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ ตัวแปร สังเกต ได้การคล้อยตามกรอบครัว (X4) กับตัวแปรสังเกต ได้การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน (X5) มีค่า .387

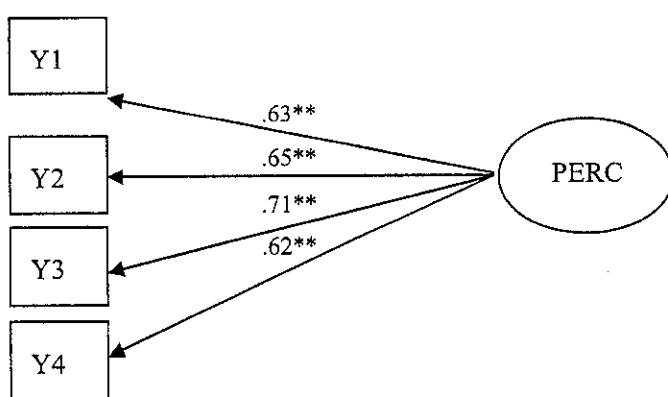
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต ได้ของตัวแปรแฟรงพฤติกรรมป้องกัน การติดเชื้ออเชิ่อไอวีกับตัวแปรสังเกต ได้ของตัวแปรแฟรงอื่น ๆ พนว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มี นัยสำคัญทางสถิติมีค่าเป็นบวก มีความสัมพันธ์อยู่ในช่วง .071 ถึง .561 โดยค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงสุดระหว่างตัวแปรสังเกต ได้ของตัวแปรแฟรงพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อ เอชไอวีกับตัวแปรสังเกต ได้ของตัวแปรแฟรงการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับโรคเอดส์ คือตัวแปร สังเกต ได้พฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออเชิ่อไอวีด้านเพศสัมพันธ์ (Y10) กับตัวแปรสังเกต ได้การรับรู้ ความสามารถแห่งตนในการป้องกันการติดเชื้ออเชิ่อไอวี (Y4) มีค่า .400 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่มีค่าสูงสุดระหว่างตัวแปรสังเกต ได้ของตัวแปรแฟรงพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออเชิ่อไอวีกับ ตัวแปรสังเกต ได้ของตัวแปรแฟรงความตั้งใจที่จะป้องกันการติดเชื้ออเชิ่อไอวี คือตัวแปรสังเกต ได้

พฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไอวีด้านเพศสัมพันธ์ (Y10) กับตัวแปรสังเกตได้ความตึงใจที่จะป้องกันการติดเชื้อเชื้อไอวีด้านเพศสัมพันธ์ (YS) มีค่า .464 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงสุดระหว่างตัวแปรสังเกต ได้ข่องตัวแปรແเพงพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไอวีกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรແเพงเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไอวี คือตัวแปรสังเกตได้พฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไอวีด้านเพศสัมพันธ์ (Y10) กับตัวแปรสังเกตได้เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไอวีด้านเพศสัมพันธ์ (X1) มีค่า .447 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงสุดระหว่างตัวแปรสังเกต ได้ของตัวแปรແเพงพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไอวีกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรແเพงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง คือตัวแปรสังเกต ได้พฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไอวีด้านเพศสัมพันธ์ (Y10) กับตัวแปรสังเกตได้การคล้อยตามครอบครัว (X4) มีค่า .516

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดล การวัดตัวแปรແเพง

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยวิธีตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ทำการวิเคราะห์และตรวจสอบความตรงของตัวแปรແเพง 5 ตัวแปร ดังนี้ ตัวแปรແเพงการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับโรคเอดส์ ตัวแปรແเพงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ตัวแปรແเพงเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไอวี ตัวแปรແเพงความตึงใจที่จะป้องกันการติดเชื้อเชื้อไอวี และตัวแปรແเพงพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไอวี

1. โมเดลการวัดการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับโรคเอดส์ (PERC) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับความรุนแรงของโรคเอดส์ (Y1) การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ (Y2) การรับรู้ประ予以ชน์ของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไอวี (Y3) และการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการป้องกันการติดเชื้อเชื้อไอวี (Y4) แสดงดังภาพที่ 8

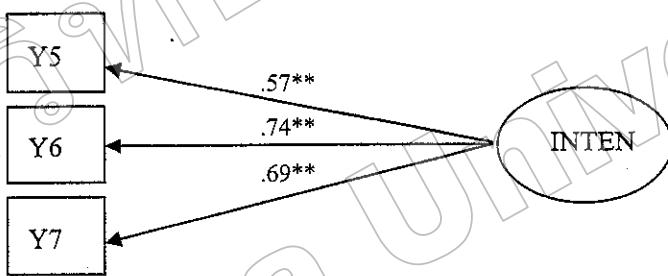

** p < .01 Chi-square = 0.00, df = 0, P-value = 1.00, RMSEA = 0.00

ภาพที่ 8 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับโรคเอดส์

จากภาพที่ 8 ผลการวิเคราะห์ของค่าประกอบเชิงยืนยัน โนเมเดลการวัดการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับโรคเอดส์ พบร่วมกับความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (Chi-square) มีค่าเท่ากับ 0.00 มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 1 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 0 น้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวแปรมีค่าเป็นบวกตั้งแต่ .62 ถึง .71 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบ .63, .65, .71 และ .62 ตามลำดับ แสดงว่า ตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 4 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฟรงก์การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับ โรคเอดส์

2. โนเมเดลการวัดความตั้งใจที่จะป้องกันการติดเชื้ออีวี (INTEN) ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ ความตั้งใจที่จะป้องกันการติดเชื้ออีวีด้านเพศสัมพันธ์ (Y5) ความตั้งใจที่จะป้องกันการติดเชื้ออีวีด้านการใช้ของมีคม (Y6) และความตั้งใจที่จะป้องกัน การติดเชื้ออีวีด้านการใช้ยาเสพติด (Y7) แสดงดังภาพที่ 9

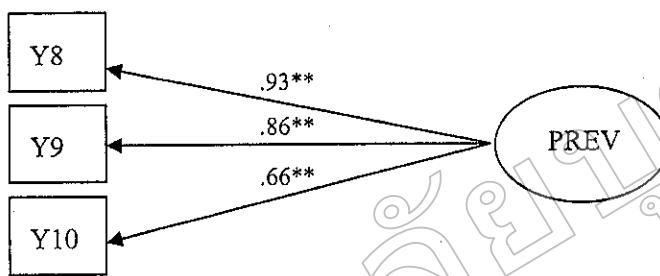

** p < .01 Chi-square = 0.00, df = 0, P-value = 1.00, RMSEA = 0.00

ภาพที่ 9 การวิเคราะห์ของค่าประกอบเชิงยืนยัน โนเมเดลการวัดความตั้งใจที่จะป้องกันการติดเชื้ออีวี

จากภาพที่ 9 ผลการวิเคราะห์ของค่าประกอบเชิงยืนยัน โนเมเดลการวัดความตั้งใจที่จะป้องกัน การติดเชื้ออีวี พบร่วมกับความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) มีค่าเท่ากับ 0.00 มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 1 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 0 น้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวแปรมีค่าเป็นบวกตั้งแต่ .57 ถึง .74 และมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบ .57, .74 และ .69 ตามลำดับ แสดงว่า ตัวแปร สังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฟรงก์ความตั้งใจที่จะป้องกันการติดเชื้ออีวี

3. โนเมเดลการวัดพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออชีโววี (PREV) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ พฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออชีโววีด้านการใช้ยาสเตปติด (Y8) พฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออชีโววีด้านการใช้ของมีคุณ (Y9) และพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออชีโววีด้านเพศสัมพันธ์ (Y10) แสดงดังภาพที่ 10

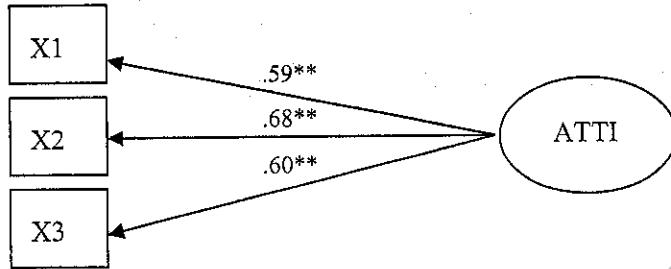

** p < .01 Chi-square = 0.00, df = 0, P-value = 1.00, RMSEA = 0.00

ภาพที่ 10 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โนเมเดลการวัดพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออชีโววี

จากการที่ 10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โนเมเดลการวัดพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออชีโววี พบว่า โนเมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (Chi-square) มีค่าเท่ากับ 0.00 มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 1 ท้องศานิสัย (df) เท่ากับ 0 น้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวแปรมีค่าเป็นบวกตั้งแต่ .66 ถึง .93 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบ .93, .86 และ .66 ตามลำดับ แสดงว่า ตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฟรงพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออชีโววี

4. โนเมเดลการวัดเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออชีโววี (ATTI) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออชีโววีด้าน เพศสัมพันธ์ (X1) เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออชีโววีด้านการใช้ของมีคุณ (X2) และเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออชีโววีด้านการใช้ยาสเตปติด (X3) แสดงดังภาพที่ 11

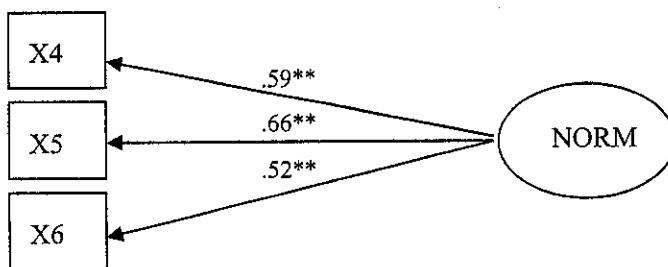

** $p < .01$ Chi-square = 0.00, df = 0, P-value = 1.00, RMSEA = 0.00

ภาพที่ 11 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโดยเดลการวัดเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออาร์ไอวี

จากภาพที่ 11 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโดยเดลการวัดเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออาร์ไอวี พบว่า โดยเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากค่าไช-สแควร์ (Chi-square) มีค่าเท่ากับ 0.00 มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 1 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 0 น้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวแปรมีค่าเป็นบวกตั้งแต่ .59 ถึง .68 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบ .59, .68 และ .60 ตามลำดับ แสดงว่า ตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปรเป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฟรงเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออาร์ไอวี

5. โดยเดลการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (NORM) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ การคล้อยตามครอบครัว (X_4) การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน (X_5) และการคล้อยตามต่างๆ (X_6) แสดงดังภาพที่ 12

** $p < .01$ Chi-square = 0.00, df = 0, P-value = 1.00, RMSEA = 0.00

ภาพที่ 12 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโดยเดลการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

จากภาพที่ 12 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงบینัยน์ โนเมเดลการวัดการคล้อยตามกตุ่มอ้างอิง พบว่า โนเมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ (Chi-square) มีค่าเท่ากับ 0.00 มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 1 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 0 น้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวแปรมีค่าเป็นบวกตั้งแต่ .52 ถึง .66 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบ .59, .66 และ .52 ตามลำดับ แสดงว่า ตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฟรงก์การคล้อยตามกตุ่มอ้างอิง

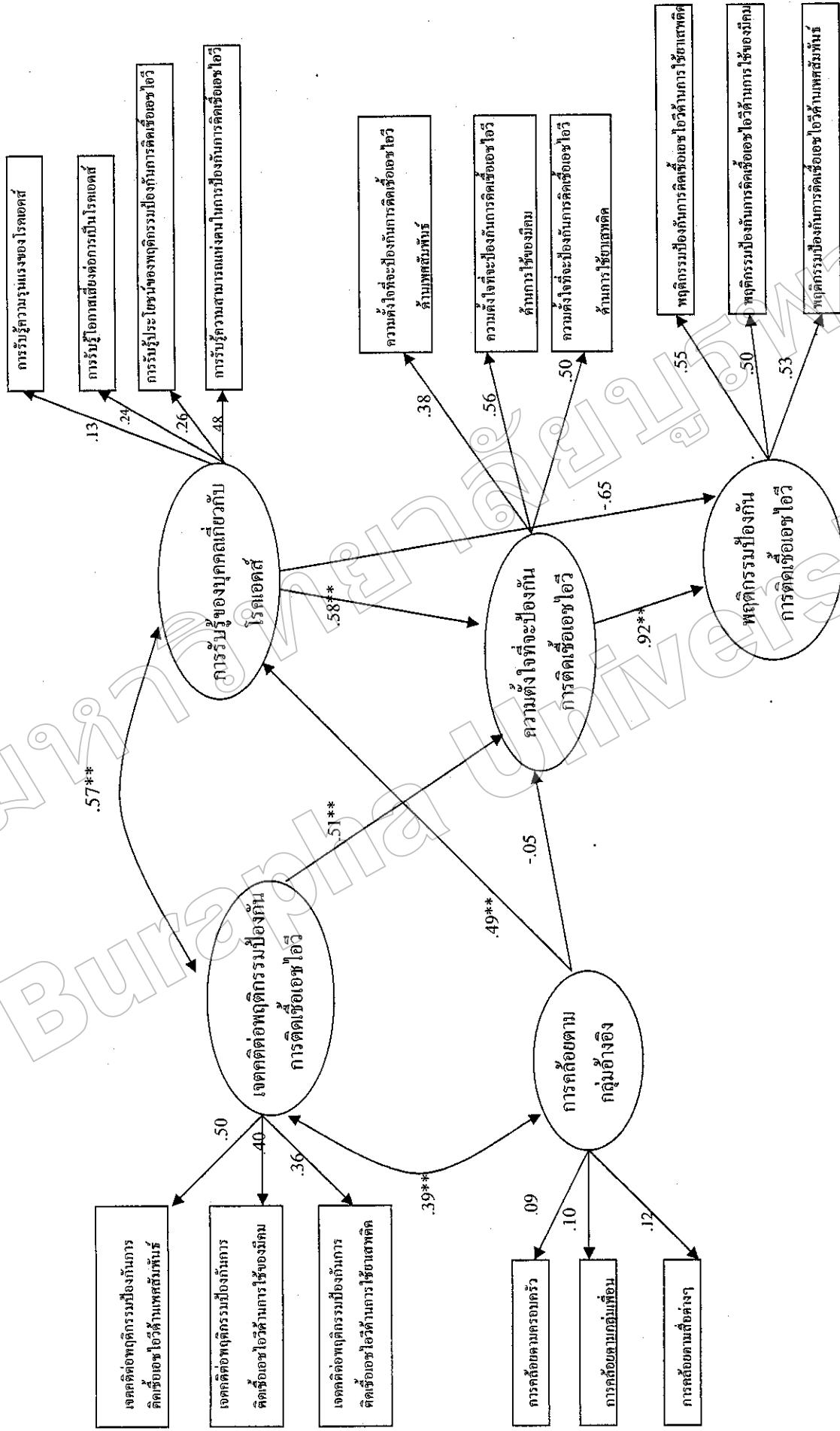
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โนเมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกัน

การติดเชื้ออุชไอวีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและการตรวจสอบ

ความคงข้ามกตุ่ม

ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้นำเสนอด้วยภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโนเมเดล 3 โนเมเดล คือ โนเมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออุชไอวีของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามสมมติฐาน โนเมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกัน การติดเชื้ออุชไอวีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ปรับเงินโนเมเดลทางเดือก และ โนเมเดล ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออุชไอวีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้จากการตรวจสอบความคงข้ามกตุ่ม พร้อมทั้งเสนอค่าสถิติ แสดงค่าอิทธิพล และ ความสอดคล้องของแต่ละ โนเมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

1. โนเมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้ออุชไอวีของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามสมมติฐาน แสดงดังภาพที่ 13

ภาพที่ 13 โมเดลความสัมพันธ์เชิงทางหาศูนย์ของพัฒนาการติดเชื้อเอช ไอว์ของบุตรหลานที่มาติดตามแม่ตาบอดตาม stemming ที่ฐาน

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกัน
การติดเชื้อเชื้อไวรัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามสมมติฐาน

ตัวแปรผล	PERC			INTEN			PREV		
	ตัวแปรสาเหตุ	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE
ATTI	-	-	-	.51**	-	.51**	.47**	.47**	-
				(.19)		(.19)	(.21)	(.21)	
NORM	.49**	-	.49**	.23**	.28**	.05	.10	.10	-
	(.17)		(.17)	(.16)	(.11)	(.14)	(.18)	(.18)	
PERC	-	-	-	.58**	-	.58**	-.11	.54	-.65
				(.20)		(.20)	(.13)	(.35)	(.42)
INTEN	-	-	-	-	-	-	.92**	-	.92**
							(.37)		(.37)

** p < .01, * p ≤ .05

ค่าสถิติ

ไค-สแควร์ = 8.24, p = 0.99, df = 20, GFI = 0.99, AGFI = 0.98, SRMR = 0.02, RMSEA = 0.0,

CFI = 1.00

Lasgest Standardized Residual = 1.99

ตัวแปร Y1 Y2 Y3 Y4 Y5 Y6 Y7 Y8 Y9 Y10

ความเที่ยง 0.07 0.25 0.27 0.76 0.35 0.59 0.48 0.75 0.56 0.64

ตัวแปร X1 X2 X3 X4 X5 X6

ความเที่ยง 0.73 0.27 0.23 0.08 0.10 0.09

สมการโครงสร้างตัวแปร PERC INTEN PREV

R-SQUARE 0.24 0.93 0.16

หมายเหตุ TE = ผลกระทบอิทธิพล, IE = อิทธิพลทางอ้อม, DE = อิทธิพลทางตรง

ตารางที่ 6 (ต่อ)

เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

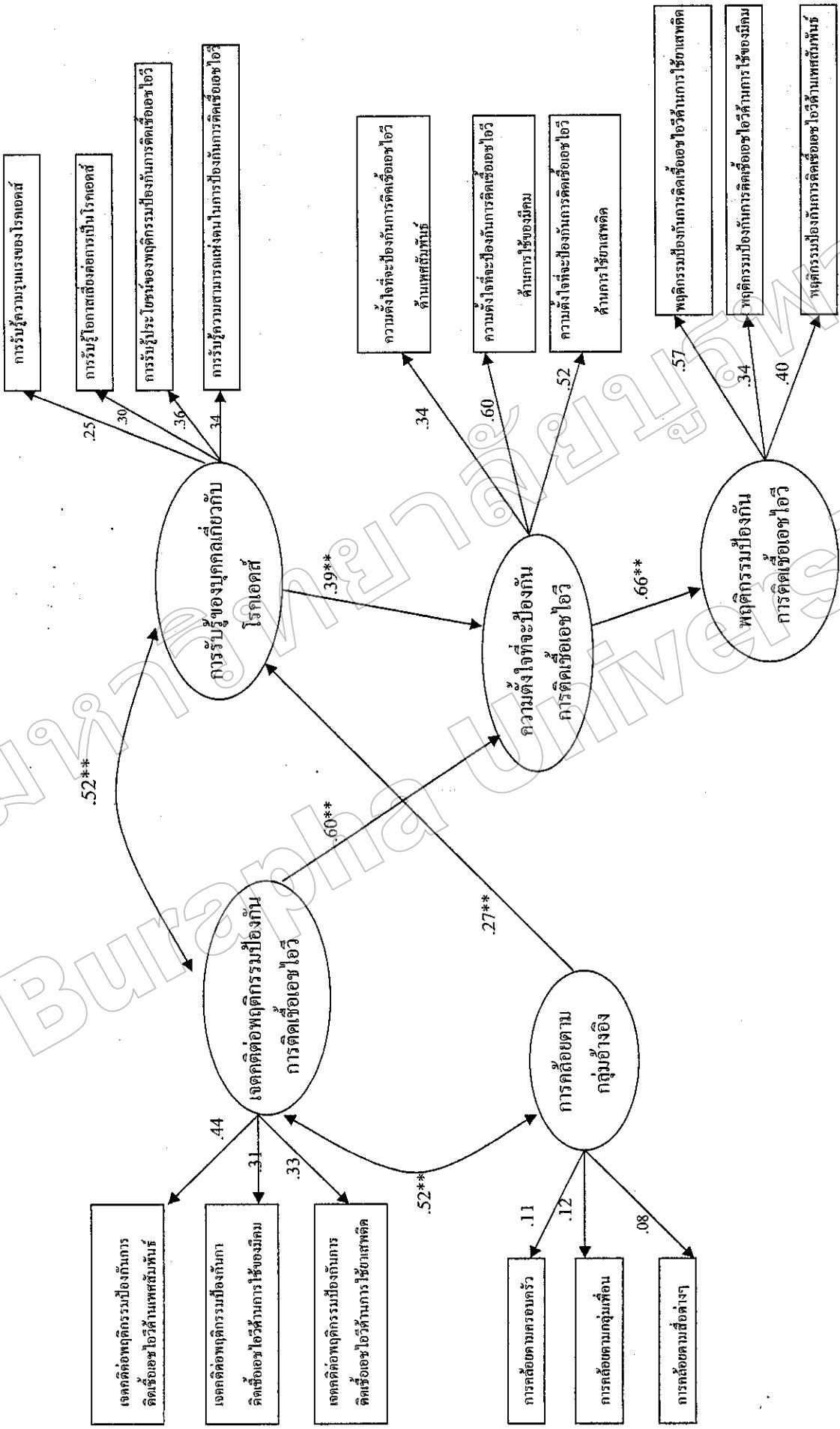
	PERC	INTEN	PREV	ATTI	NORM
PERC	1.00				
INTEN	0.56**	1.00			
PREV	0.11*	0.29**	1.00		
ATTI	0.57**	0.60**	0.22**	1.00	
NORM	0.28**	0.48**	0.41**	0.39**	1.00

ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามสมมติฐาน ตามตารางที่ 6 พบว่า ผลการตรวจสอบค่าสถิติ Chi-square มีค่าเท่ากับ 8.24 โดยมีค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ (p) เท่ากับ 0.99 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 20 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.99 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.98 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปแบบมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.02 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน โดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.0 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเบรียบที่ยืน (CFI) เท่ากับ 1.00 กราฟคิวพล็อต มีความชันกว่าเส้นทั้งหมด ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุด (Largest Standardized Residual) เท่ากับ 1.99 แสดงว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แต่มีเส้นทางที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ 2 เส้นทาง โดยหลักการทั่วไปการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่าง โมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เส้นกราฟคิวพล็อตต้องมีความชันมากกว่าเส้นทั้งหมดและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุดมีค่าไม่เกิน 2.00 (งดภัยณ์ วิรชชัย, 2542, หน้า 55)

ผู้วิจัยจึงพิจารณา โมเดลทางเลือก โดยตัดเส้นทางที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติออก 2 เส้นทาง ได้เป็น โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือก

2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือก แสดงดังภาพที่ 14

ภาพที่ 14 ไม้เดตความสมมั่นพันธุ์ดึงสหภาพเดติกรรบเมืองนกเรียนรู้และตามไปแล้วที่ปรับปรุงในแต่ละทางเลือก

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกัน
การติดเครื่องใช้ไฟฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือก

ตัวแปรผล	PERC			INTEN			PREV		
	ตัวแปรสาเหตุ	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE
ATTI	-	-	-	.60**	-	.60**	.39**	.39**	-
				(.14)		(.14)	(.09)	(.09)	
NORM	.27**	-	.27**	.10**	.10**	-	.07**	.07**	-
	(.13)		(.13)	(.18)	(.18)		(.04)	(.04)	
PERC	-	-	-	.39**	-	.39**	.26**	.26**	-
				(.14)		(.14)	(.09)	(.09)	
INTEN	-	-	-	-	-	-	.66**	-	.66**
							(.15)		(.15)

** p < .01, * p ≤ .05

ค่าสถิติ

ไค-สแควร์ = 3.79, p = 0.92, df = 9, GFI = 0.99, AGFI = 0.98, SRMR = 0.00, RMSEA = 0.00,

CFI = 1.00

Largest Standardized Residual = 1.44

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9	Y10
ความเที่ยง	0.23	0.39	0.44	0.37	0.26	0.61	0.47	0.77	0.23	0.38
ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	X5	X6				
ความเที่ยง	0.66	0.20	0.19	0.12	0.13	0.04				

สมการโครงสร้างตัวแปร	PERC	INTEN	PREV
R-SQUARE	0.07	0.69	0.43

ตารางที่ 7 (ต่อ)

เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

	PERC	INTEN	PREV	ATTI	NORM
PERC	1.00				
INTEN	0.49**	1.00			
PREV	0.21**	0.40**	1.00		
ATTI	0.52**	0.63**	0.37**	1.00	
NORM	0.32**	0.49**	0.47**	0.52**	1.00

หมายเหตุ TE = ผลรวมอิทธิพล, IE = อิทธิพลทางอ้อม, DE = อิทธิพลทางตรง

ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพหุติกรรมป้องกันการติดเชื้ออีโว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือกตามตารางที่ 7 พบว่า ผลการตรวจสอบค่าสถิติ Chi-square มีค่าเท่ากับ 3.79 โดยมีค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ (p) เท่ากับ 0.92 ท้องฟ้าอิสระ (df) เท่ากับ 9 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.99 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.98 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูป คะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.00 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน โดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.0 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 กราฟคิวเพล็อตมีความชันกว่าเส้นที่แข็งมุม ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุด (Largest Standardized Residual) เท่ากับ 1.44 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R-SQUARE) ของตัวแปรตาม คือ พหุติกรรมป้องกันการติดเชื้ออีโว มีค่าเท่ากับ 0.43 แสดงว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ของพหุติกรรมป้องกันการติดเชื้ออีโวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ปรับเป็นโมเดล ทางเลือกมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีตัวแปรทั้งหมดในโมเดล สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรพหุติกรรมป้องกันการติดเชื้ออีโวได้ร้อยละ 43

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงของตัวแปรที่ส่งผลต่อตัวแปรพหุติกรรมป้องกันการติดเชื้ออีโว พบว่า มีตัวแปรเดียวคือ ตัวแปรความตั้งใจที่จะกระทำพหุติกรรมป้องกันการติดเชื้ออีโว มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.66 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรที่ส่งผลต่อตัวแปรพหุติกรรมป้องกันการติดเชื้ออีโวที่ผ่านทางตัวแปรความตั้งใจที่จะแสดงพหุติกรรมป้องกันการติดเชื้ออีโว พบว่า

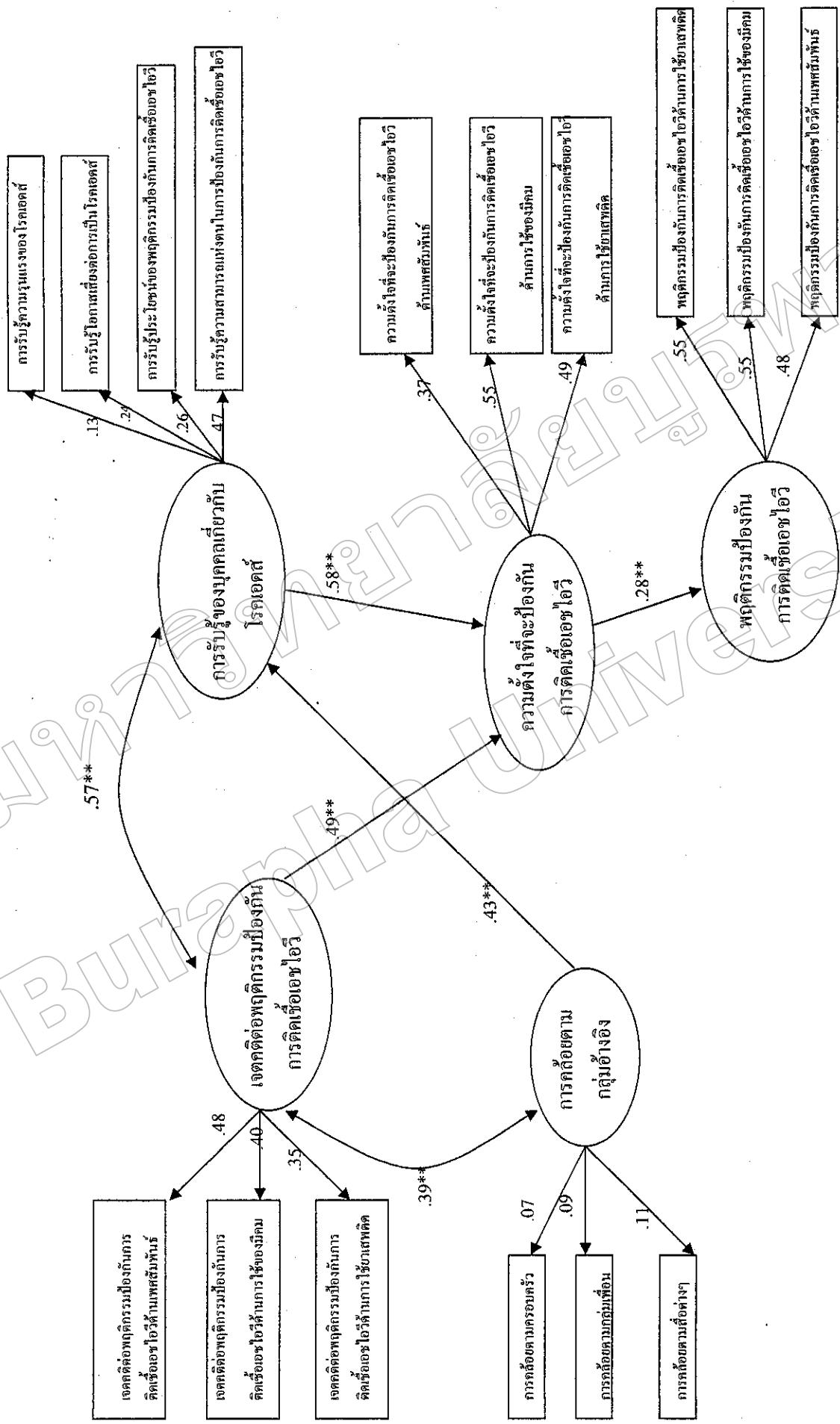
มีจำนวน 3 ตัวแปร โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมมากที่สุดต่อตัวแปรพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อ เชื้อไวรัส คือ ตัวแปรเขตติ่ต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อ เชื้อไวรัสขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.39 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รองลงมาได้แก่ ตัวแปรการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับโรคเอดส์ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.26 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.07 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาส่วนทางอิทธิพลทางตรงในแต่ละตัวแปร พบร่วม ตัวแปรเขตติ่ต่อพฤติกรรม ป้องกันการติดเชื้อ เชื้อไวรัส มีขนาดอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมป้องกัน การติดเชื้อ เชื้อไวรัส มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.60 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับโรคเอดส์ มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมป้องกัน การติดเชื้อ เชื้อไวรัส มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.39 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปร การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับโรคเอดส์ มีขนาด อิทธิพลเท่ากับ 0.27 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีในโมเดล พบร่วม ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเขตติ่ต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อ เชื้อไวรัส กับ การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับโรคเอดส์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.52 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเขตติ่ต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อ เชื้อไวรัส กับ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.52 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผู้วิจัยนำโมเดลทางเดือกที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มาทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความเทียบเคียงกันเพื่อตรวจสอบความตรงข้ามกลุ่ม

3. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อ เชื้อไวรัสของนักเรียน ขั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้ตรวจสอบความตรงข้ามกลุ่ม แสดงดังภาพที่ 15

ภาพที่ 15 ไมโครความสัมพันธ์เชิงทางเพศต่อการติดต่อเจ้าหน้าที่ ให้ความนุ่มนวลกับผู้คนที่มาตามมาตราที่ใช้ต่อ รวมถึงความต้องการที่จะมีความเข้มแข็ง

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของไม่เดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกัน
การติดเชื้อเชื้อไวรัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้ตรวจสอบ
ความตรงข้ามกลุ่ม

ตัวแปรผล	PERC			INTEN			PREV		
	ตัวแปรสาเหตุ	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE
ATTI	-	-	-	.50**	-	.50**	.14**	.14**	-
				(.14)		(.14)	(.05)	(.05)	
NORM	.43**	-	.43**	.25**	.25**	-	.07**	.07**	-
	(.18)		(.18)	(.12)	(.12)		(.04)	(.04)	
PERC	-	-	-	.58**	-	.58**	.16**	.16**	-
				(.24)		(.24)	(.07)	(.07)	-
INTEN	-	-	-	-	-	-	.28**	-	.28**
							(.06)		(.06)

** p < .01, * p < .05

ค่าสถิติ

ไค-สแควร์ = 7.30, p = 0.99, df = 18, GFI = 1.00, AGFI = 0.98, SRMR = 0.00, RMSEA = 0.00,

CFI = 1.00

Largest Standardized Residual = 1.42

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9	Y10
ความเที่ยง	0.06	0.25	0.26	0.73	0.32	0.58	0.47	0.75	0.67	0.54
ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	X5	X6				
ความเที่ยง	0.70	0.27	0.21	0.06	0.08	0.07				

เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

	PERC	INTEN	PREV	ATTI	NORM
PERC	1.00				
INTEN	0.49**	1.00			
PREV	0.21*	0.40**	1.00		
ATTI	0.52**	0.63**	0.37**	1.00	
NORM	0.32**	0.49**	0.47**	0.52**	1.00

ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้ตรวจสอบความตรงข้ามกลุ่มตามตารางที่ 8 พบว่า ผลการตรวจสอบค่าสถิติiko-สแควร์มีค่าเท่ากับ 7.30 โดยมีค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ (p) เท่ากับ 0.99 ท่องศำอิสระ (df) เท่ากับ 18 ด้ชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 1.00 ด้ชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.98 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูป คะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.02 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน โดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.0 ด้ชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 กราฟคิวพล็อตมีความชันกว่าเส้นที่แน่นอน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุด (Largest Standardized Residual) เท่ากับ 1.42 และคงว่าโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้ตรวจสอบความตรงข้ามกลุ่มมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่าสถิติของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเชื้อไวรัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามสมมติฐานกับที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือกและที่ใช้ตรวจสอบความตรงข้ามกลุ่ม

ค่าสถิติ	ไม่เดต ตามสมมติฐาน	ไม่เดตที่ปรับเป็น [†] ไม่เดตทางเลือก	ไม่เดตตรวจสอบ ความตรงข้ามกลุ่ม
ด้ชนี GFI	0.99	0.99	1.00
ด้ชนี AGFI	0.98	0.98	0.98
ค่า SRMR	0.02	0.00	0.02
กราฟคิวพล็อต (Q-Plot)	มีความชันมากกว่าเส้นแนวทางเดิม เส้นแนวทางเดิมมุ่งไปทางซ้าย	มีความชันมากกว่าเส้นแนวทางเดิม เส้นแนวทางเดิมมุ่งไปทางขวา	มีความชันมากกว่าเส้นแนวทางเดิม
ค่าความคลาดเคลื่อนในรูป (Largest Standardized Residual)	1.99	1.44	1.42

ผลการเปรียบเทียบค่าสถิติของ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกัน การติดเชื้อเอช ไอวีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามสมดัจฐานกับ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อ เอช ไอวีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตาม โมเดลที่ปรับเป็นทางเลือกและ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเอช ไอวีของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้ตรวจสอบความตรงข้ามกลุ่ม ตามตารางที่ 9 พบว่า ทั้ง 3 โมเดลมีดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เป้าใกล้ 1.00 ทุก โมเดล โดยมีค่าเท่ากัน 0.99, 0.99 และ 1.00 ตามลำดับ และค่าดัชนีวัดระดับความถดถ卜กลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากัน 0.98 ทุก โมเดล กราฟคิวพล็อต (Q-Plot) ของทั้ง 3 โมเดล มีความชันมากกว่าเส้นแนวทแยงมุม ค่าค่าวัมคลาดเคลื่อน ในรูปคะแนนมาตรฐานมีค่าเท่ากัน 1.99, 1.44 และ 1.42 ซึ่งมีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด (< 2.00) ทั้ง 3 โมเดล

เมื่อพิจารณา โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเอช ไอวีของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามสมดัจฐานพบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูล เชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี แต่มีเส้นทางที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ 2 เส้นทาง จึงทำการปรับเป็น โมเดลทางเลือก พบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี เส้นทาง อิทธิพลภายนอกใน โมเดล มีนัยสำคัญทางสถิติทุกเส้นทาง เมื่อนำมาตรวจสอบความตรงข้ามกลุ่ม โดยใช้ ข้อมูลอิกรุ่นหนึ่งที่มีความเทียบเคียงกัน พบว่า โมเดล มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูล เชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี เส้นทาง อิทธิพลภายนอกใน โมเดล มีนัยสำคัญทางสถิติทุกเส้นทาง และดังว่า โมเดลที่พัฒนาขึ้น (โมเดลทางเลือก) มีความตรงข้ามกลุ่ม เพราะคะแนนนี้ โมเดลที่แสดงในภาพที่ 14 (โมเดลทางเลือก) จึงเป็น โมเดลที่ดีที่สุด เนื่องจากมีค่าปрайศวามสัมพันธ์เชิงสาเหตุของ พฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเอช ไอวีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย